

LBRIS

We know
books

WILLIAM GOLDING

ÎMPĂRATUL MUȘTELOR

ROMAN GRAFIC

Adaptare și ilustrații de
AIMÉE DE JONGH

Traducere din engleză de
RADU PARASCHIVESCU

HUMANITAS JUNIOR

LIBRIS

We know
books

CAPITOLUL 1

Sunetul cochiliei

Băiatul
cu păr blond
coborî ultimii
metri de
stâncă și se
apucă să-și
croiască drum
spre lagună.

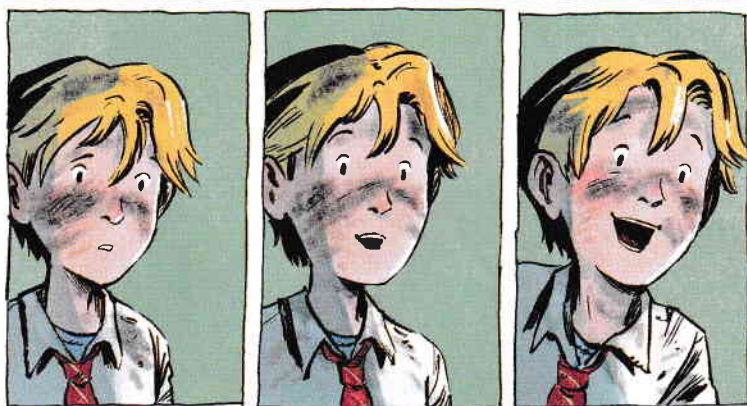
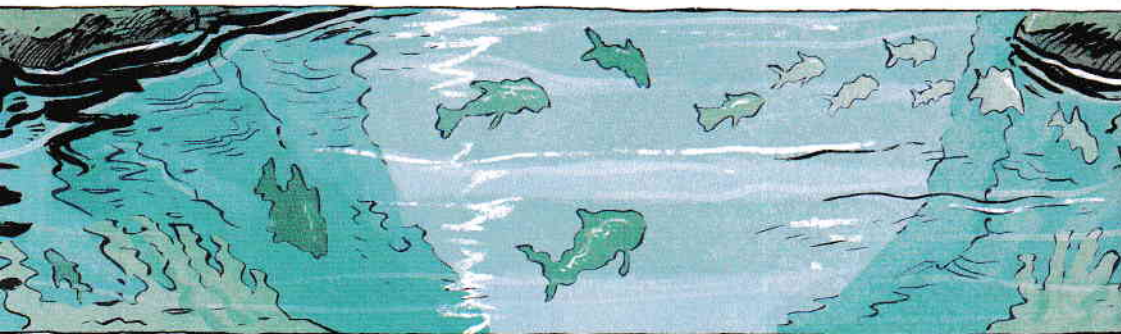
Deși își scosese puloverul
de școală și-l ducea acum într-o
mână, cămașa gri i se lipise
de corp, iar părul îi stătea
lipit pe frunte.

Era îndeajuns de mare - doisprezece ani și câteva luni - ca să fi scăpat de burta respectabilă a copilăriei...

...dar încă nu crescuse destul ca adolescența să facă din el un copil stângaci.

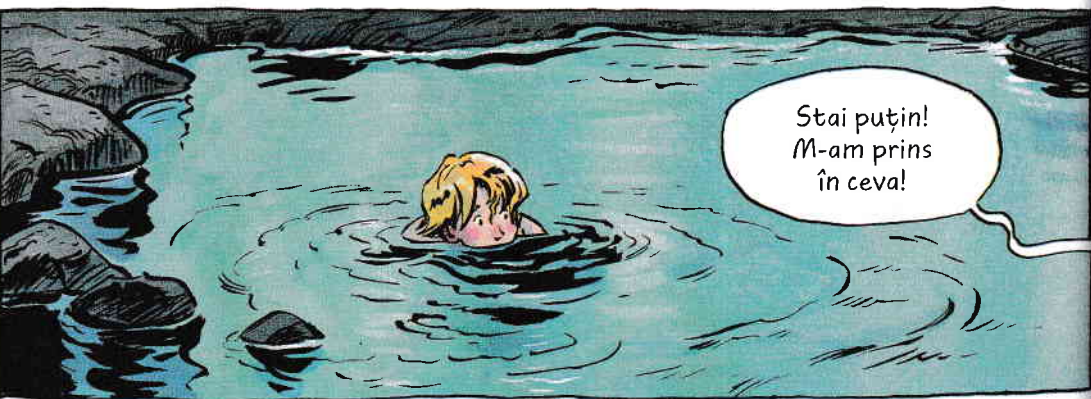
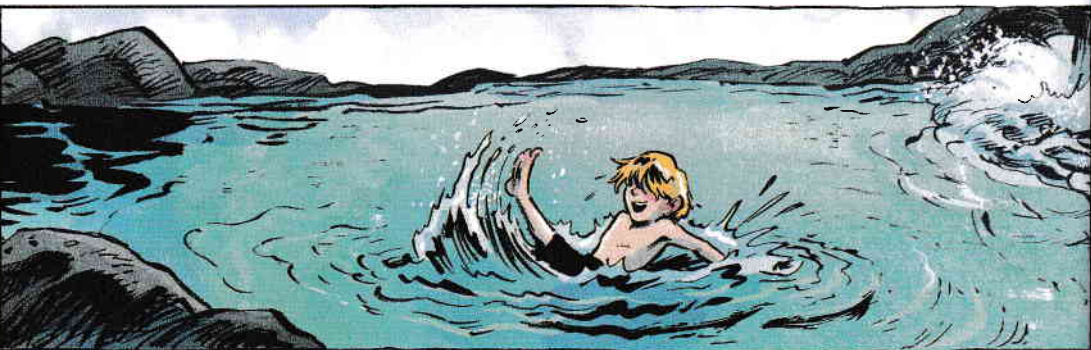
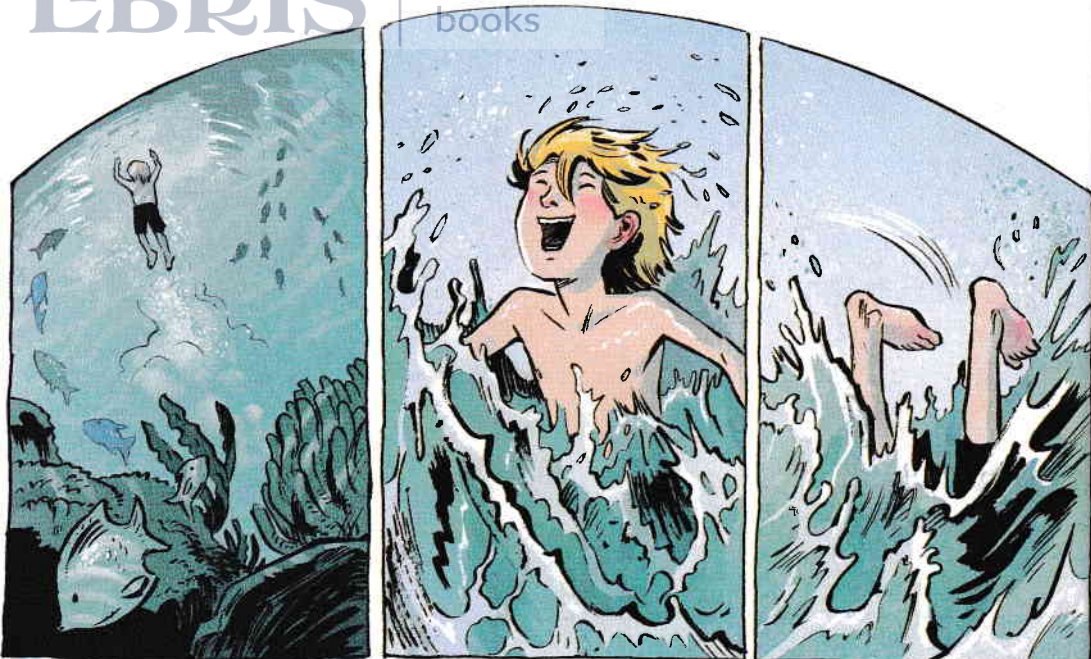

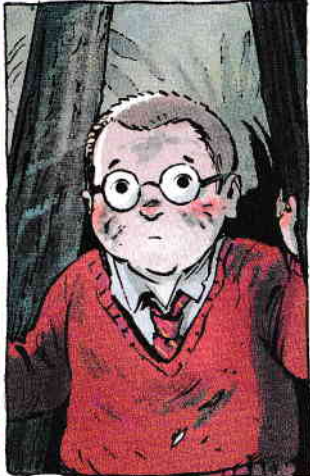

...și își scoase pe rând fiecare ciorap
cu tot cu jartieră dintr-o mișcare.

Abia dacă mai pot să mă mișc din cauza agățătoarelor ăstora.

Trebuie să-i găsim pe ceilalți.

Mai mult ca sigur că o parte au ieșit cumva.

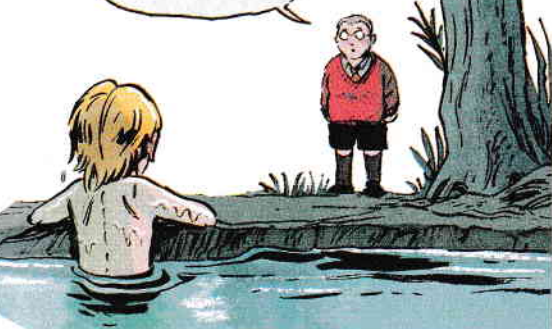
Așa se vede treaba, nu?

Nu vrei să înoți?

Nu știi să înot.

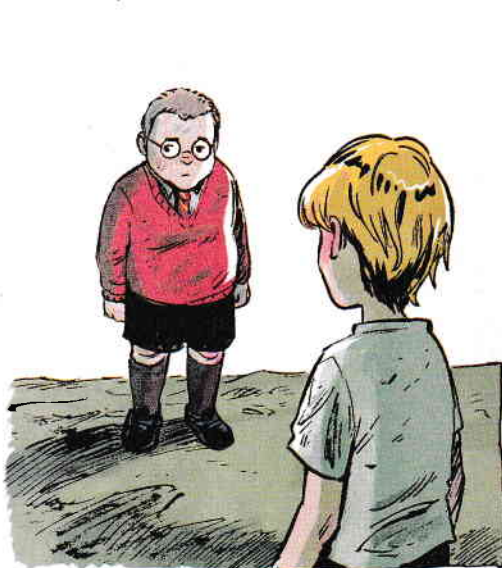
Eu înot
de la cinci ani.
M-a învățat tati.

E comandor
în Marină.

Când o să aibă
o permisie, o să vină
să ne salveze.

Ce e
taică-tău?

Eu locuiam
cu mătușica.

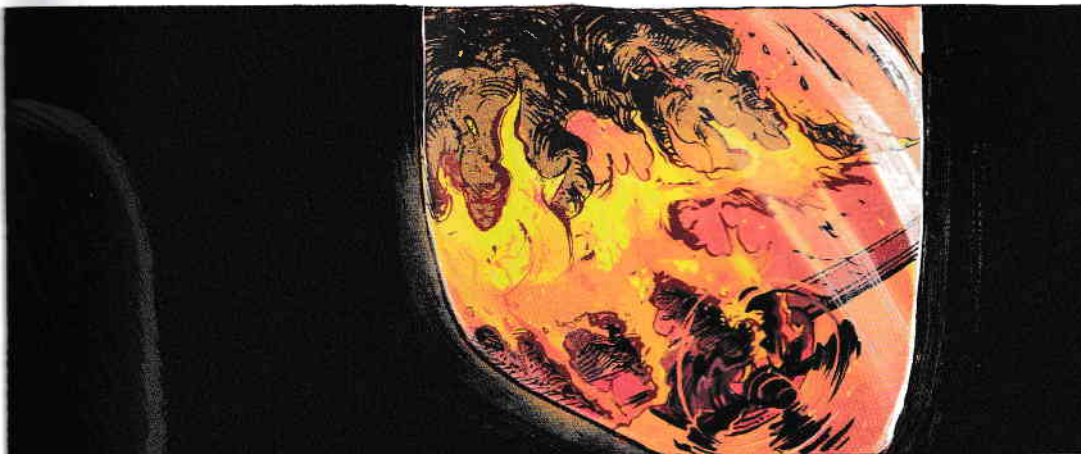
Pe când coboram, m-am uitat pe una dintre ferestre.

Am văzut cealaltă parte a avionului.

Se auzeau flăcări din ea.

Furtuna aia l-a târât spre mare. Cred că încă rămăseseră niște copii înăuntru.

Unde-i bărbatul cu portavocea?

Era un pilot. Dar nu era la un loc cu pasagerii, ci în cabina din față.

M-am urcat pe o stâncă...
...și cred că suntem pe-o insulă.

Poate că...

...nu e niciun om mare aici.

